

Veseli se, Majko Božja

Prvi put objavio Petar Jurić u molitveniku
"Način pravi kako karstjani imadu Boga moliti", 1763.
Tekst i napjev: Petar Knežević (1701. - 1768.)
zbirka "Pisme duhovne razlike", 1765.

1. Ve - se - li se, Maj-ko Bo - žja, pu - na mi - lo - sti,
ve - se - li se, i ra - duj se, raj - ska svje-tlo - sti,
2. Ve - se - li se, jer ka - ko si vaz - da že - lje - la,
ra - di če - sa svo - ga Bo - ga sved - si mo - li - la;
3. Ve - sel' - te se svi an - đe - li ko - ji pje - vas - te,
sla - va Bo - gu, a mir lju - dem ko - ji na - zvaste,
4. Ve - sel' - mo se i mi, bra - čo, ov - dje za - jed - no,
al' ve - se - lje ne - ka na - še bu - de pra - ved - no:

1. jer si no - čas po - ro - di - la, svo - jim mljekom za - do - ji - la
2. Dje - vi - com si vazda bi - la, Dje - vi - com si po - ro - di - la
3. jer se Bog vaš i naš ro - di da ne - volj - ni svijet po - ho - di
4. svi se grijeha od - re - ci - mo i sr - dač - no u - te - ci - mo

1. Bo - ga ma - lah - na, Bo - ga ma - lah - na.
2. Bo - ga na - še - ga, Bo - ga na - še - ga.
3. svo - jom mi - loš - ču, svo - jom mi - loš - ču.
4. Bo - gu ro - đe - nu, Bo - gu ro - đe - nu.